

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-06-28
Besvaras senast
2021-07-12

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:3305 Trygg och stabil vård för de allra yngsta utsatta barnen

I dag finns många små barn som befinner sig i en vårdkarusell som inte är värdig ett land som Sverige 2021. En 14-årig flicka som hunnit med tjugo placeringar de senaste två åren hör tyvärr inte längre till undantagen. Ett annat exempel är en flicka som vid 9 års ålder blivit omplacerad tio gånger och nu som 12-åring placerats på Statens institutionsstyrelse efter ytterligare åtta stycken placeringar på HVB-hem. Då ska man veta att Statens institutionsstyrelse, Sis, är en myndighet som ansvarar för individuellt anpassad tvångsvård och behandling av ungdomar med allvarliga psykosociala problem och vuxna med missbruksproblem.

Med jämna mellanrum kan man läsa om små barn som placeras på Sis. I en granskning som Sveriges Radio gjorde år 2016 framkom att barn så unga som nio år hade isolerats och att en tioårig flicka hade isolerats vid tre tillfällen. Sis har i dag ingen nedre åldersgräns, men man är nog med att skriva att deras vård riktar sig till just ungdomar, inte barn. I ett SVT-reportage från 2017 uttrycker den tidigare generaldirektören Jan-Eric Josefsson att Sis har ganska stora problem med att anpassa verksamheten till mindre barn. Det pågår ett utvecklingsarbete för att förbättra vården för Sis-placerade unga som även har stora behov av psykiatrisk vård, utifrån ett regeringsuppdrag. Under 2020 fick regeringen en slutredovisning på ett analysuppdrag från 2019 som Inspektionen för vård och omsorg genomfört gällande den sociala barn- och ungdomsvården. Till det utkom också Myndigheten för vård- och omsorgsanalys med en rapport om den sociala dygnsvården för barn och unga. Inget av detta underlag nämner de upprepade vårdssammanbrotten som små barn i familjehem och HVB har utsatts för. Och detta på grund av att det byggda systemet inte haft dem i åtanke.

Barn som är sex, sju eller åtta år gamla ska inte behöva utsättas för ständiga omflyttningar för att de har utvecklat ett utåtagerande beteende eller drabbats av återkommande affektutbrott. Deras beteenden är inte alltför sällan orsakade av trauman och/eller familjeförhållanden som är svåra att föreställa sig och som orsakat anknytningsstörning.

Det gemensamma för barnen är att de omhändertagits på grund av att vuxenvärlden har svikit dem och att samhället fortsätter att svika dem genom instabil vård orsakad av de många vårdssammanbrotten.

Med hänvisning till ovanstående vill jag ställa följande fråga till socialminister Lena Hallengren:

Avser ministern att utreda hur den sociala dygnsvården kan förändras så att även de yngsta utsatta barnen kan få trygghet och kontinuitet för att läka?

.....

Marléne Lund Kopparklint (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander